

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 10C/390/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112237529
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8112237529.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Martinom Baranom v právnej veci navrhovateľky: I. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX W. XXX, proti odporcovi: Fakultná nemocnica s poliklinikou J. A. Reimana, so sídlom Hollého 14, Prešov, zastúpenému: Advokátska kancelária GOGA a spol., s.r.o., so sídlom Žriedlová 3, Košice, IČO: 36 863 947, o náhradu škody titulom náhrady za stratu na zárobku takto

rozhodol:

z a s t a v u j e konanie v časti o zaplatenie 25 348,94 Eur,

v prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a ,

o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným na tunajšom súde dňa 03.08.2010 navrhovateľka žiadala zaviazat' odporcu na náhradu škody titulom straty na zárobku vo výške 92.953,73 Eur. Túto stratu na zárobku vyčíslila ako rozdiel jej príjmu a priemernej mesačnej mzdy v Slovenskej republike spracovanej Štatistickým úradom Slovenskej republiky. Navrhovateľka uplatnila stratu na zárobku za roky 1997 - 2016, kedy by mala dosiahnuť nárok na starobný dôchodok.

Odporca nesúhlasil s podaným návrhom, vzniesol námietku premlčania, poukázal na skutočnosť, že zo spisu vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 10C 156/2002, a to zo zápisnice z 20.03.2009 vyplynulo, že navrhovateľka v roku 1999 už poberala čiastočný invalidný dôchodok a úplný invalidný dôchodok jej bol priznaný v roku 2007. Pri doručení oznámenia Sociálnej poisťovne o výške priznaného dôchodku sa dozvedela, aká strata na zárobku jej vznikla, a pokiaľ tieto nároku neuplatnila v dvojročnej premlčacej dobe, tieto jej nároky zanikli.

Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 21.01.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.02.2011 vylúčil na samostatné konanie, okrem iného, aj nárok na náhradu škody titulom straty na zárobku. Následne boli tieto vylúčené nároky zapísané v konaní vedenom pod sp. zn. 10C 48/2012, pričom v tomto konaní navrhovateľka zobrala späť návrh v časti o stratu na zárobku v sume 2.245,49 Eur, nakoľko o tomto nároku už bolo právoplatne rozhodnuté a zároveň zobrala návrh späť v časti o zaplatenie 23.103,45 Eur titulom straty na zárobku, ktoré vyčíslila za obdobie od 09.06.2012 do konca roku 2016. Zároveň navrhovateľka uviedla, že na základe rozhodnutia Sociálnej poisťovne sa stala úplne invalidným dôchodcom s účinnosťou od 07.03.2005 a čiastočne invalidnou bola s účinnosťou od 07.07.1999 do 07.03.2005. Z uvedeného dôvodu žiadala priznať titulom náhrady škody pri strate na zárobku sumu 67.604,79 Eur.

Uznesením z 08.08.2012 súd vylúčil na samostatné konanie nárok navrhovateľky na náhradu škody titulom nákladov za stratu na zárobku, pričom uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť 04.09.2012 a následne bol tento nárok zapísaný v konaní pod sp. zn. 10C 390/2012.

Postupom podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p. súd preto zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 25.348,94 Eur titulom náhrady za stratu na zárobku s poukazom na späťvzatie návrhu v tejto časti.

Predmetom konania teda bol nárok na zaplatenie sumy 67.604,79 Eur za obdobie od roku 1997 - 08.06.2012.

Súd prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľky na pojednávaní dňa 6.5.2016, pričom neboli splnené podmienky pre odročenie pojednávania z dôvodu zdravotného stavu navrhovateľky. Táto nepredložila vyjadrenie ošetrojúceho lekára o tom, že jej zdravotný stav neumožňuje účasť na pojednávaní, pričom telefonicky oznámila deň pred pojednávaním, že bola hospitalizovaná. Napriek výzve zo strany súdu, aby predložila doklad o tomto tvrdení tak neučinila do začatia pojednávania, preto súd má za to, že neboli splnené podmienky podľa § 119 ods. 3 O.s.p. pre odročenie pojednávania. Súd vychádzal aj zo skutočností, že takéto konanie zo strany navrhovateľky bolo opakované a ani v minulosti napriek odročeniu pojednávania nedoplnila svoje žiadosti o odročenie pojednávania príslušným lekárskeym potvrdením. Zároveň súd mal za to, že boli splnené podmienky pre konanie bez účasti navrhovateľky, nakoľko táto bola riadne a včas predvolaná. Súd prihliadol pri posúdení tejto skutočnosti, ktorá sa týka procesného postupu súdu na obsah spisu a na vykonané dôkazy. V tomto konaní súdu postačovalo vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov zabezpečených v spise bez nutnosti doplniť výsluch navrhovateľky alebo nejakým spôsobom doplniť dokazovanie.

Vo veci bolo vykonané dokazovanie výsluchom navrhovateľky, oboznámením uznesenia Okresného súdu Prešov sp. zn. 10C 48/2012, návrhu na začatie konania, procesných rozhodnutí vo veci 10C 156/2002, rozhodnutia Sociálnej poisťovne Prešov z 5. Novembra 2007 ako aj ostatného spisového materiálu, pričom bol zistený tento skutkový stav:

Navrhovateľka bola hospitalizovaná u odporcu, pričom pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti dňa 05.-06.08.1997 došlo ku škode na jej zdraví, za ktoré zodpovedá odporca, tak ako to bolo preukázané medzitýmym rozsudkom tunajšieho súdu. Následne nebolo spornou skutočnosťou, že bola navrhovateľka uznaná na základe rozhodnutia Sociálnej poisťovne čiastočne invalidnou, a to v období od 07.07.1999 do 07.03.2005 a následne bola jej priznaná úplná invalidita.

Na základe uvedeného súd právne uzatvára:

Podľa § 447 Občianskeho zákonníka, náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti poškodeného alebo pri invalidite sa posúdi a suma tejto náhrady sa určí rovnako ako suma úrazovej renty podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení.

Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, kedy došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla. To neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

V danom prípade sa súd ako predbežnou otázkou zaoberal otázkou premlčania, nakoľko to namietol odporca.

Pri premlčaní práva na náhradu škody je stanovená premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna, teda kombinovaná premlčacia doba. Subjektívna je dvojročná a začína plynúť vtedy, ak sú splnené súčasne dve podmienky a to to, aby sa poškodený o škode dozvedel a aj o tom, kto za túto škodu zodpovedá. V prípade škody na zdraví sa uplatňuje len subjektívna dvojročná premlčacia doba. V danom prípade Občiansky zákonník odkazuje pri posudzovaní týchto náhrad za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti na ustanovenia o sociálnom poistení, ktorý takéto prípady rieši vo svojich ustanoveniach § 88 a 89 ako úrazovú rentu. Pokiaľ sa týka otázky premlčania, pri týchto nárokoch na náhradu za stratu na

zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri invalidite, sa tento nárok premlčuje ako celok, nie len nároky na jednotlivé mesačne sa opakujúce plnenia, ktoré z tohto vyplývajú, a ktoré sú poskytované vo forme dôchodku. Tento záver vyplýva z pomerne konštantnej judikatúry súdov Slovenskej republiky, ale aj Českej republiky, napr. porovnaj rozsudok NS ČR sp. zn. 25 Cdo 3947/2008 z 27.04.2011.

O úrazovej rente rozhoduje Ústredie Sociálnej poisťovne v zmysle § 179 ods. 1 písm. a/ zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, no pokiaľ takáto úprava sa nachádza v Občianskom zákonníku, ktorá len odkazuje na ustanovenia zákona o sociálnom poistení, súd má za to, že má právomoc konať o takomto nároku v zmysle § 7 Občianskeho súdneho poriadku.

Pokiaľ sa týka ustálenia začiatku plynutia premlčacej doby, súd má za to, že pre tento začiatok je rozhodujúci okamih, kedy objektívne právo mohlo byť vykonaná prvý raz, teda kedy vznikla možnosť na jeho základe podať žalobu. Navrhovateľka sa dozvedela o výške tejto straty v okamihu, kedy jej bolo doručené rozhodnutie orgánu sociálneho zabezpečenia o priznaní invalidného dôchodku a o jeho výške. Pokiaľ v konaní nebolo spornou skutočnosťou, že sa dozvedela o priznaní čiastočného invalidného dôchodku v roku 1999. Je nepochybné, že dvojročná subjektívna lehota uplynula najneskôr 01.01.2002, čím je zrejmé, že zanikol nárok na priznanie náhrady za stratu na zárobku pri čiastočnej invalidite.

Pokiaľ sa týka nároku na náhradu za stratu na zárobku pri poberaní plného invalidného dôchodku, tento jej bol priznaný už v roku 2005, aj keď sa o tomto dozvedela až v roku 2007, nakoľko bol priznaný spätne, to znamená, že dvojročná subjektívna lehota uplynula najneskôr dňa 01.01.2010.

V oboch prípadoch sa jednalo o podanie žaloby dňa 03.08.2010, čím je nepochybné, že k tomu došlo až po márnom uplynutí subjektívnej premlčacej doby.

Z vyššie uvedených dôvodov preto súd považoval vznesenú námietku premlčania za dôvodnú a návrh zamietol.

Pokiaľ sa týka námietok navrhovateľky, že o tom, kto je zodpovedný na vznik tejto škody sa dozvedela až po doručení medzitýmneho rozsudku tunajšieho súdu, súd dodáva, že s týmito námietkami sa vypořiadal už súd vo svojich predošlých rozhodnutiach, ktoré boli potvrdené aj rozhodnutím Krajského súdu v Prešove, ktorý poukázal aj na judikát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 49/2006, kde je vysvetlený pojem „dozvie sa o škode“, ktorý možno aplikovať aj v tomto prípade, pričom navrhovateľka doručením rozhodnutí orgánov sociálneho poistenia sa dozvedela o tejto škode, a to jej tvrdenie, že za škodu zodpovedá odporca, bolo na súde uplatnené už v predošlom období, teda nešlo u nej o nejakú novú skutočnosť. Súd svojim medzitýmnym rozsudkom len deklaroval stav, ktorý tu existoval, nešlo o rozsudok konštitutívneho charakteru, ktorý by zakladal určité nároky. Z týchto dôvodov súd neposúdil tieto námietky navrhovateľky ako dôvodné.

Výrok o trovách konania vyplýva z § 151 ods. 3 O.s.p. keď súd z dôvodnosti zložitosti prípadu rozhodol, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonan navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.